

شنبه ۱۵ فروردین ۱۴۰۵ • شماره ۸۹۹۱

irannewspaper

irannewspapper

فعالان اقتصادی در گفت و گو با «ایران» از آمادگی بخش خصوصی برای بازسازی آسیب‌های جنگ خبر دادند

برگ برنده در اقتصاد پسا جنگ

گزارش

بخش خصوصی ایران توانمندی نوسازی و بازسازی آسیب‌های بعد از جنگ را دارد. این پاسخ فعالان اقتصادی به پرسش روزنامه ایران است. آنها اعتقاد دارند که در سال‌های اخیر بسیاری از صنایع ایران توانسته‌اند به خودکفایی برسند و داخلی سازی کنند. از این رو از نظر فنی و مهندسی، مشکلی در بازسازی و نوسازی کشور وجود ندارد. اما نکته ای که فعالان اقتصادی بر آن تأکید دارند، شیوه‌های تأمین مالی، سیاست‌های اقتصادی پس از جنگ و نیاز به همکاری و همراهی دولت برای کمک به بخش خصوصی است. موضوع دیگری که در اذهان عمومی دغدغه‌هایی را ایجاد می‌کند، از دست رفتن بازارهای منطقه‌ای به واسطه جنگ تحمیلی است که در این باره نیز گزینه‌های زیادی برای جایگزینی وجود دارد و در مجموع، تجارت ایران چندان تحت تأثیر جنگ تحمیلی قرار نخواهد گرفت.

پایداری شرایط بعد از جنگ مهم است

سجاد غرقی، عضو هیأت نمایندگان اتاق بازرگانی ایران و فعال حوزه معدن در گفت وگو با روزنامه ایران اعتقاد دارد بخش خصوصی کشور قطعاً توانایی نوسازی و بازسازی کشور و صنایع را دارند. اما این موضوع ارتباط مستقیم با پایداری شرایط بعد از جنگ دارد. او می‌گوید: «جبران لطمات وارد شده چنانچه شرایط به ثبات برسد و سیاست‌های اقتصادی کشور از حالت انقباضی خارج شود، امکان پذیر است.» غرقی عنوان می‌کند: «البته در صورتی که جنگ تداوم داشته باشد نیز نیاز است دولت با اعمال سیاست‌های درست، به تاب آوری زنجیره‌های تولید و بنگاه‌های اقتصادی کمک کند.»

کاهش فشار درآمد دولت

از روی دوش بخش خصوصی

او می‌افزاید: «نخستین گامی که باید برداشته شود، کاهش فشارهای درآمد دولت از دوش بخش خصوصی است. به عنوان مثال، در مالیات ستانی و عوارض ستانی باید تجدید نظر شود.»

این عضو هیأت نمایندگان اتاق ایران و تهران دومین گام را تسهیل روزه‌های صادراتی می‌داند و می‌گوید: «نیاز است که دولت روزه‌های صادراتی را تسهیل کند و با شرایط جدید، سیاست‌های جدید جایگزین شود. از جمله اینکه عوارض و تعهد ارزی برداشته شود و اجازه صادرات هرآنچه در توان کشور است، داده شود. از این طریق است که دولت و کشور می‌توانند درآمد‌های ارزی کسب کنند و از این محل به ترمیم واحدهای آسیب دیده کمک کنند. در حال حاضر با اینکه شرکت‌های فولادی هدف حمله دشمن قرار گرفته‌اند، همچنان توان صادراتی سایر تولیدات در برخی از کالاهای زنجیره وجود دارد.»

صنایع ما داخلی سازی شده‌اند

سید حمید حسینی، یکی دیگر از فعالان اقتصادی براین باور است که در بسیاری از صنایع ما داخلی سازی شده‌اند و مهندسان داخلی ما می‌توانند در مدت زمان کوتاهی آنها را بازسازی کنند. او در گفت وگو با خبرنگار روزنامه ایران به

واحدهای صنعتی که در این جنگ آسیب دیده‌اند اشاره می‌کند.

در برخی موارد نیاز به واردات داریم

به گفته حسینی، در بخش نفت و گاز ما اینقدر ظرفیت داریم که بلافاصله بازسازی و نوسازی را استارت بزنیم. البته ممکن است نیاز باشد برخی از تجهیزات را وارد کنیم.

فولاد خود را ترمیم می‌کنند

او به صنعت فولاد نیز اشاره کرده و می‌گوید: «این صنعت درسال‌های گذشته با ظرفیت‌های داخلی رشد کرده و حالا هم می‌تواند از این ظرفیت برای ترمیم خود استفاده کند.»

در بازسازی تأسیسات برقی مشکلی نداریم

حسینی همچنین با اشاره به صنعت برق و تأسیسات برقی اظهار می‌کند: «حدود ۹۵ درصد صنعت برق در ایران به خودکفایی رسیده و حتی در برخی از بخش‌ها صادرات انجام می‌دهیم. بنابراین من در این بخش هم برای بازسازی و نوسازی مشکلی نمی‌بینم.»

از ظرفیت‌های خالی ساختمان سازی

استفاده می‌کنیم

بازسازی ساختمان‌ها از دیگر موارد مورد تأکید این فعال اقتصادی است که در این باره عنوان می‌کند: «ما در بخش ساخت و ساز ظرفیت‌های خالی بسیاری داریم. بنابراین به شرط در اختیار داشتن منابع مالی، بازسازی‌ها می‌تواند ظرفیت‌های خالی ما را پر کند. ما به عنوان یکی

از تولیدکنندگان مصالح ساختمانی در منطقه هستیم و بنابراین نباید نگران بریایی پروژه‌های بازسازی باشیم.»

سید حمید

حسینی:

نخستین

بازسازی، باید

در مورد پل

بی‌ا کرج انجام

شود که شاهکار

مهندسان

ایرانی را به

دنیا نمایش

دهد. نیروی

مهندسی و

فنی ما توان

دارند تا هر

آنچه را دشمن

خراب کرده در

مدت کوتاهی

بماند. شاید

کمی زمان از

دست بدهیم

ولی به معنی

نا توانیم

این نیست که

تا توانیم

در پاسخ به پرسش «آیا بخش

خصوصی ایران توان بازسازی

اقتصاد را دارد؟» بر اساس تجربه

عینی روزهای اخیر، روشن و بدون

ابهام است، بخش خصوصی نه تنها

توان بازسازی را دارد، بلکه در عمل،

توان مدیریت اقتصاد در شرایط

خاص را نیز اثبات کرده است.

در ایامی که کشور با شدیدترین

فشارها مواجه بود، این بخش

خصوصی بود که با تداوم تولید،

حفظ زنجیره تأمین و ابقای

مسئولیت‌های اجتماعی، اجازه نداد جریان زندگی

اقتصادی متوقف شود. این یک ادعا نیست، یک

واقعیت آزموده‌شده است.

بخش خصوصی در بحران، تماشاگر نبود؛ ضامن

پایداری اقتصاد بود.

اما اینجا یک نکته تعیین‌کننده وجود دارد؛ مسأله

اقتصاد ایران، فقدان ظرفیت نیست، بلکه نحوه به

کارگیری ظرفیت‌ها در چهارچوب حکمرانی اقتصادی

است.

اگر بازسازی را صرفاً به عنوان یک پروژه مالی ببینیم،

پاسخ ناقص خواهد بود؛ اما اگر آن را یک فرآیند نهادی

بدانیم، آنگاه روشن می‌شود که موفقیت با شکست

آن، بیش از منابع، به کیفیت حکمرانی وابسته است.

تجربه‌های جهانی در اروپا پس از جنگ جهانی تا

اقتصادهای نوظهور آسیا یک پیام مشترک دارند؛

بازسازی موفق، از اصلاح قواعد حکمرانی آغاز می‌شود،

نه از تزریق منابع.

در این چهارچوب، پاسخ به بخش دوم سؤال نیز

روشن‌تر می‌شود: دولت برای فعال‌سازی ظرفیت بخش

خصوصی، بیش از آنکه نیاز به ابزارهای مداخله‌ای

داشته باشد، نیازمند ایجاد بسترهای نهادی است.

نخستین و مهم‌ترین بستر، ثبات در سیاست‌گذاری

اقتصادی است؛ هیچ سرمایه‌ای در فضای بی‌ثبات، به

خرید از ما دارد. چینی‌ها در بزنگاه‌های مهمی حمایت

خود را از ایران آشکار کرده‌اند. در خصوص صادرات به

عراق هم باید دید نتیجه انتخابات چه می‌شود. اگر نوری

مالکی به عنوان نخست‌وزیر انتخاب شود، قطعاً شرایط

تجاری و صادرات ما به عراق بهبودی می‌یابد. چراکه ایران

از او حمایت کرده است. تجارت با ترکیه و افغانستان نیز

همانند گذشته انجام خواهد شد. شاید تنها نگرانی بابت

از دست رفتن بازار امارات است که باید به این نکته توجه

داشته باشیم که امارات تنها یک بازارند برای ایران محسوب

می‌شد و مشتری نبود. حال گزینه‌های جایگزین روی میز

است. قطعاً بخشی از این واسطه‌گری به عمان می‌رود.

حتی هند و مالزی نیز می‌توانند نقش امارات را در تجارت

ایران ایفا کنند. ضمن اینکه ظرفیت پاکستان را هم نباید

نادیده بگیریم.» او در پایان سخنان خود پیشنهاد داد که

برای تسهیل تجارت، دولت استفاده از رمز ارز را قانونی کند

و اجازه دهد این ابزار در تجارت به کار گرفته شود.

پیشنهاد ویژه بخش خصوصی برای تأمین مالی

جبران خسارات

فرشید شکر خدایی، رئیس کمیسیون سرمایه‌گذاری

فرج‌الله

معماری

رئیس کمیسیون

اقتصادکلان

اتاق بازرگانی

یادداشت

بخش خصوصی در میدان؛ آغاز عصر بازسازی

تولید تبدیل نمی‌شود.

دوم، کاهش نااطمینانی و افزایش پیش‌بینی‌پذیری

اقتصاد است.

سرمایه‌گذاری، قبل از آنکه به منابع مالی وابسته باشد،

به اعتماد وابسته است؛ این اعتماد، محصول ثبات و

انسجام در تصمیم‌گیری است.

سوم، تضمین حقوق مالکیت و امنیت سرمایه‌گذاری

است.

در نهایت، جایی می‌ماند که احساس امنیت کند، نه

جایی که صرفاً سودآور باشد.

چهارم، اصلاح مقررات و کاهش هزینه‌های مبادله

است.

اقتصادی که در آن مسیر فعالیت، پرهزینه، مبهم

و زمان‌بر باشد، حتی با وجود منابع، قادر به رشد

نخواهد بود.

و در نهایت، توسعه مشارکت‌های واقعی دولت و بخش

خصوصی در پروژه‌های بازسازی، که می‌تواند منابع،

دانش و کارایی را هم‌زمان به میدان آورد.

اما در کنار همه این موارد، یک متغیر کلیدی وجود دارد

که کمتر درباره آن سخن گفته می‌شود و آن باور در

سطح حکمرانی است.

تا زمانی که بخش خصوصی به عنوان یک شریک

راهبردی دیده نشود، نه به عنوان یک بازیگر حاشیه‌ای،

بازسازی اقتصاد به نتیجه نخواهد رسید.

واقعیت این است که اقتصاد ایران در یک نقطه عطف

قرار دارد. ادامه مسیر گذشته، یعنی بازسازی اداری؛

تغییرمسیر، یعنی بازسازی واقعی اقتصاد.

بخش خصوصی، ظرفیت خود را در میدان عمل نشان

داده است. امروز دیگر پرسش از توان نیست؛ پرسش

از اراده در اصلاح حکمرانی اقتصادی است.

اگر این اراده شکل بگیرد، بازسازی اقتصاد ایران

می‌تواند به نقطه آغاز یک دوره جدید از رشد، تاب‌آوری

و شکوفایی تبدیل شود. و اگر شکل بگیرد، حتی

بزرگ‌ترین منابع نیز، به نتیجه‌ای پایدار منجر نخواهند

شد.

اتاق بازرگانی ایران نیز در گفت وگو با خبرنگار «ایران» به مولدسازی دارایی‌های غیرمولد دولت و بخش خصوصی اشاره می‌کند و می‌گوید: «حجم زیادی از دارایی‌های ثابت در ایران وجود دارد که شامل مسکن، دلار و طلا می‌شود. این موارد دارایی‌های غیرمولد محسوب می‌شوند که نیاز است در دوران نوسازی بعد از جنگ به دارایی مولد تبدیل شوند. بنابراین نیاز است تدبیری اندیشیده شود که چنین دارایی‌هایی تبدیل به پشتوانه و تأمین مالی برای نوسازی پروژه‌های آسیب دیده شود.»

او عنوان می‌کند: «برای عملی کردن چنین ایده‌ای، پیشنهادم این است که صندوقی درست شود که جنبه ملی داشته باشد و بتواند به صورت ترکیبی تمام دارایی‌های غیرمولد بخش خصوصی و حتی مردم را در خود جای دهد. تمییع این دارایی‌ها در صندوق، می‌تواند

پشتوانه مناسبی برای بازسازی‌ها باشد. بر اساس این ایده، حتی مردم هم می‌توانند پای کار بیایند.» به گفته

او، اتاق بازرگانی، کمیسیون سرمایه‌گذاری و تأمین مالی

با یک اتاق فکر متشکل از نخبگان مالی کشور در حال

طراحی ساز و کارهای این صندوق و پیشنهاد آن به وزیر

اقتصاد هستند.

حمله به

صنایع

فولادی ایران

را باید به‌ویژه

در چهارچوب

یک راهبرد

کلان برای

تضعیف منابع

ارزآوری کشور

تحلیل کرد

اقتصادی، توسعه زنجیره‌های داخلی تولید و ارتقای سطح حفاظت از زیرساخت‌ها، اهمیت دوچندان پیدا می‌کند؛ موضوعی که می‌توان آن را در قالب راهبرد «اقتصاد مقاومتی» مورد توجه قرار داد.

در جمع‌بندی، آنچه امروز در هدف‌گیری صنایع کلیدی مشاهده می‌شود، بخشی از یک تقابل گسترده‌تر است که در آن، اقتصاد و زیرساخت‌های حیاتی به میدان اصلی رقابت تبدیل شده‌اند. در این چهارچوب، تقویت تاب‌آوری

آزادراه کرمانشاه-حمیل-ایلام اشاره کرد و گفت: «بلافاصله این پل توسط جوانان غیور این مرز و بوم ترمیم و تردد در آن برقرار شد.»

وی یادآور شد: «از ابتدای جنگ تحمیلی ائتلاف آمریکایی-صهیونی علیه کشورمان، پل‌های زیادی مورد تهاجم قرار گرفته‌اند که به دست همین جوانان بلافاصله ترمیم و راه‌اندازی شدند و نگذاشتند مشکلی برای مردم به وجود آید؛ از این به بعد نیز نخواهیم گذاشت.»

بازوند با تأکید بر اراده و قدرت بی‌نظیر مردم اظهار داشت: «فرزندزاد ایران‌زمین روزها مشغول عمران و آبادانی کشور هستند و شب‌ها با حضور در تجمعات در میداين و خیابان‌ها، پشتیبان میدان و رزمندگان اسلام هستند.»

گذشته، خاطرنشان کرد: «این پل یکی از شاهکارهای مهندسی کشور و شاید در خاورمیانه بی‌نظیر بود.»

بازوند تصریح کرد: «آمریکایی‌ها و صهیونیست‌ها بداندند این پل ساخته اراده مردم و دانش جوانان این مرز و بوم است و

اراده و دانش با بمباران از بین نمی‌رود.»

وی تأکید کرد: «این پل مجدداً ساخته شده و تقدیم مردم

خواهد شد؛ هیچ جای نگرانی وجود ندارد و مطمئن باشید

بهرتر از آن را خواهیم ساخت.»

پل‌های زیادی از ابتدای جنگ تحمیلی هدف حمله

قرار گرفته‌اند

معاون وزیر راه و شهرسازی در ادامه به بمباران پل در مسیر

کشور در گفت‌وگو با ایرنا، با اشاره به حمله دهمنشانه آمریکایی-صهیونیستی به پل بی‌ا کرج افزود: «این پل هنوز افتتاح نشده و قرار بود اردیبهشت امسال به بهره‌برداری برسد.»

وی گفت: «ساخت این پل به منظور رفاه حال مردم و راحتی

تردد به سمت شمال کشور و کاستن از بار ترافیکی منطقه در

دستور کار بود.»

وی تأکید کرد: «بمباران این پل نشان از استیصال آمریکایی‌ها

دارد؛ چراکه به اماکنی که در جهت رفاه حال مردم ساخته

می‌شود، حمله می‌برند.»

مدیرعامل شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل‌ونقلی

کشور با اشاره به بمباران پل بی‌ا کرج در دو نوبت در روز

و بر ترکیب ابزارهای نظامی، سایبری و اقتصادی برای تضعیف زیرساخت‌های حیاتی کشورها تأکید دارد. در این چهارچوب، صنایع انرژی و نفت نقش مستقیم در تأمین مالی و پایداری اقتصادی به اهدافی راهبردی تبدیل می‌شوند.

در مقابل، بررسی برخی گزارش‌ها و تحلیل‌های همین اندیشکده‌ها نشان می‌دهد که ایران نیز در سال‌های اخیر، به‌ویژه در دوره‌های افزایش تنش، نوعی «تقارن‌سازی در ضربه به زیرساخت‌ها» را دنبال کرده است.

نمونه شاخص این الگو، حمله به تأسیسات نفتی است که نشان داد زیرساخت‌های اقتصادی رقیب نیز می‌توانند هدف مستقیم قرار گیرند.

این نوع اقدامات، با هدف ایجاد «هزینه اقتصادی متقابل»

و انتقال فشار از داخل به بیرون از مرزها تحلیل می‌شود.

به‌ویژه آنکه اختلال حتی در بخشی از صادرات نفت خلیج

فارس می‌تواند پیامدهایی فراتر از سطح منطقه‌ای داشته و

اقتصاد جهانی را تحت تأثیر قرار دهد. در سطحی پیچیده‌تر،

این تقابل به حوزه سایبری نیز گسترش یافته است. بر

دیدگاه

حمله به صنایع فولادی ایران را باید به‌ویژه در چهارچوب یک راهبرد کلان برای تضعیف منابع انرژی کشور تحلیل کرد؛ صنعتی که پس از نفت و پتروشیمی، یکی از پایه‌های اصلی تأمین ارز ایران محسوب می‌شود و نقش تعیین‌کننده‌ای در صادرات غیرنفتی دارد.

در این میان، تحلیل‌هایی مانند دیدگاه‌های مطرح شده از سوی رضا موسایی کارشناس حوزه اقتصادی بر این نکته تأکید دارند که هدف‌گیری این بخش، بخشی از یک روند گسترده‌تر در فشار بر زیرساخت‌های اقتصادی ایران است به‌ویژه آنکه در زمره مراکز کلیدی صنعتی قرار دارند که در چنین تحلیل‌هایی به عنوان اهداف بالقوه یا بالفعل معرفی می‌شوند.

این رویکرد را می‌توان در چهارچوب مفهوم «جنگ ترکیبی» بررسی کرد؛ مفهومی که توسط نهادهایی مطرح شده

معاون وزیر راه و شهرسازی:

پل را دوباره می‌سازیم

حمل و نقل

روز ۱۳ فروردین «روز طبیعت» پل بی‌ا کرج در دو نوبت مورد تهاجم آمریکایی‌ها و صهیونیست‌ها قرار گرفت. این حمله دهمنشانه در شرایطی رخ داد که در محدوده پل بی‌ا هیچ‌گونه اقدام نظامی صورت نمی‌گرفت و این مجموعه صرفاً یک پروژه عمرانی در حال تکمیل بود که قرار بود به‌زودی به بهره‌برداری برسد.

پل بی‌ا به‌عنوان بلندترین پل خاورمیانه و یکی از پیچیده‌ترین پروژه‌های مهندسی کشور، با اتکا بر توان مهندسان داخلی